

ते नो विप्रासः सुहृवा भवन्तु वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥ ६१ ॥

अग्निघातान्पितृन्वयं हवामहे आह्वयामः । कीदृशानृतुमतः ऋतवो विद्यन्ते
येषु ते ऋतुमतः तानृतुयुक्तानाह्वयामः । ये पितरो नाराशंसे चमसे सोमपीथं
सोमपानमाशुः अन्नं स्म अश भोजने लिङ् अथ यदि नाराशंसेषु सन्न इत्यु-
पक्रम्य पितृभ्यो नाराशंसेभ्यः स्वाहेति जुहुयादिति [१२. ६. १. ३३.] श्रुत्या नारा-
शंसे चमसे पितृणां भक्षः प्रतिपादितः । ते पितरो नोऽस्माकं सुहृवाः स्वाह्वाना
भवन्तु अस्मदाह्वताः शीघ्रमायात्स्वित्यर्थः । एवं पितृघाह्वतेषु वयं रयीणां धनानां
पतयः स्वामिनः स्याम भवेम ॥ ६१ ॥

V. आच्या ज्ञानु दक्षिणतो निषद्येनं यज्ञमभिगृणीत विश्वे ।

मा हिंसिष्ट पितरः केन चित्तो यद् आगः पुरुषता कराम ॥ ६२ ॥

कात्यायनेन आच्य ज्ञान्वित्यनुवाकस्य विनियोगो नोक्तः उदीरतामित्यनुवा-
कद्वयस्य अद्विऽश्रत्सु (34.) द्विजेषु जपे विनियोगः ॥ दशर्चीऽनुवाकः आच्या नव
पितृदेवत्याः । द्वे त्रिष्टुभौ । हे पितरः विश्वे सर्वे सोमवन्तो बर्हिषदोऽग्निघाता-
श्च यूयमिमं यज्ञं सौत्रामणीमभिगृणीत अभिष्टुत दक्षिणामन्त्रकालकर्तृहविर्यज्ञमा-
नोत्कर्षैः साधयं यज्ञ इति स्तुतिं कुरुतेत्यर्थः । किं कृत्वा ज्ञान्वाच्य वामज्ञानु पा-
तयित्वा तथा दक्षिणतो निषद्य दक्षिणाभिमुखा उपविश्य स हि तेषां स्वभावः
अथैनं पितरः प्राचीनावीतिनः सव्यं ज्ञान्वाच्योपासीदन्निति श्रुतेः । किं च हे
पितरः केन चित् केनाप्यपराधेन नोऽस्मान् मा हिंसिष्ट हिंसां मा कुरुत हिन-
स्तेर्लुङ् । यत् यस्मात् पुरुषता पुरुषस्य भावः पुरुषता विभक्तिलोपः पुरुषभावेन
चलचित्तत्वेन वो युष्माकमागोऽपराधं वयं कराम कुर्मः करोतेः शपि लङि वृ-
पम् अउभावः । यद्यप्यपराधिनो वयं तथापि मास्मान्बधिष्टेत्यर्थः ॥ ६२ ॥

आसीनासोऽअरुणीनामुपस्थे रयिं धत्त दाशुषे मर्त्याय ।

पुत्रेभ्यः पितरस्तस्य वस्वः प्रयक्षत तऽइहोर्जं दधात ॥ ६३ ॥

हे पितरो दाशुषे हविर्दत्तवते मर्त्याय मनुष्याय यज्ञमानाय यूयं रयिं धनं